

Byla C-58/09

Leo-Libera GmbH

prieš

Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinės vertės mokestis – Direktyva 2006/112/EB – 135 straipsnio 1 dalies i punktas – Lažybų, loterijų ir kitų azartinių lošimų neapmokestinimas – Sąlygos ir apribojimai – Valstybių narių diskrecija“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Neapmokestinimas – Lažybų, loterijų ir kitų formų azartinių lošimų neapmokestinimas

(Tarybos direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktas)

Direktyvos 2006/112 d. I pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies i punktą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės, pasinaudamos joms suteikta teise nustatyti šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu sąlygas ir apribojimus, gali nuspręsti neapmokestinti šiuo mokesčiu tik tam tikrų azartinių lošimų.

Iš tikrųjų šia nuostata valstybės narės buvo palikta didelė diskrecija apmokestinti ar ne atitinkamus sandorius, nes ja šioms valstybės leidžiama nustatyti galimas šio neapmokestinimo sąlygas ir apribojimus. Be to, jos formuluotėje nėra nieko, kas leistų daryti išvadą, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas ketino įvesti kokį nors kiekybinį apribojimą, siekdamas užtikrinti, kad šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu būtų taikomas bent 50 % valstybės narės teritorijoje organizuojamų ir vykdomų azartinių lošimų ar bent 50 % iš jų organizavimo ar vykdymo gautos apyvartos. Beje, toks reglamentavimas neprieštarauja fiskalinio neutralumo principui, pagal kurį panašių ir todėl tarpusavyje konkuruojančių paslaugų teikimas neturi būti vertinamas skirtingai pridėtinės vertės mokesčio atžvilgiu. Šio principo negalima aiškinti kaip draudžiančio apmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu vienų azartinių lošimų formų, o kitos – ne, su sąlyga kad šios dvi formos nekonkuruoja tarpusavyje; priešingu atveju Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktas ir šia nuostata valstybės narės suteikta didelė diskrecija netektų veiksmingumo.

(žr. 26–27, 34–35, 39 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2010 m. birželio 10 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinis vertės mokestis – Direktyva 2006/112/EB – 135 straipsnio 1 dalies i punktas – Lažybų, loterijų ir kitų azartinių lošimų neapmokestinimas – Sąlygos ir apribojimai – Valstybių narių diskrecija“

Byloje C-58/09

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2008 m. gruodžio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. vasario 11 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Leo-Libera GmbH

prieš

Finanzamt Buchholz in der Nordheide,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai E. Levits, A. Borg Barthet, J. J. Kasel (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2010 m. kovo 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Leo-Libera GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* B. Hansen,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma, C. Blaschke ir B. Klein,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck ir C. Pochet, padedamų *advocaten* P. Vlaeminck, Y. T’Jampens ir A. Hubert,
- Airijos, atstovaujamos D. O’Hagan, padedamo BL N. Travers,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Ossowski, padedamo baristerės N. Shaw,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou,

susipažinęs su 2010 m. kovo 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies i punkto aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bendrovės *Leo-Libera GmbH* (toliau – *Leo-Libera*) ir *Finanzamt Buchholz in der Nordheide* (Buchholco mokesčių administratorius, toliau – *Finanzamt*) ginčą dėl pajamų iš azartinio lošimų automatais organizavimo apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

3 Direktyvos 2006/112 131 straipsnyje nustatyta:

„2–9 skyriuose numatytais atvejais neapmokestinimas PVM taikomas nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų ir tokiomis sąlygomis, kurias valstybės narės nustato siekdamos užtikrinti tinkamą ir sąžiningą neapmokestinimo atvejus reglamentuojančių nuostatų taikymą bei užkirsti kelią galimiems mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams.“

4 Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkte numatyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<...>

i) lažybos, loterijos ir kitų formų azartiniai lošimai, kuriems taikomos kiekvienos valstybės narės nustatytos sąlygos ir apribojimai.“

5 Iki Direktyvos 2006/112 įsigaliojimo taikytina Bendrijos teisės nuostata buvo 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio f punktas. Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktas ir Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio f punktas suformuluoti identišškai.

Nacionalinės teisės aktai

6 Pagal pagrindinės bylos aplinkyboms taikytinos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (*Umsatzsteuergesetz 2005*, BGBl 2005 I, p. 386, toliau – *UStG*) redakcijos 1 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmąjį sakinį PVM apmokestinami „verslininko, vykdančio savo veiklą, prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygą šalies teritorijoje“.

7 Iki 2006 m. gegužės 5 d. šio įstatymo 4 straipsnio 9 punkto b papunktyje buvo nustatyta, kad PVM neapmokestinami šie 1 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti sandoriai:

„? Lažybų dėl žirgų lenktynių ir loterijų įstatymo taikymo sritį patenkantys sandoriai bei licencijų turinčių viešųjų kazino sudaromi sandoriai bei su jų veikla susiję sandoriai. Nuo mokesčių neatleidžiami ? Lažybų dėl žirgų lenktynių ir loterijų įstatymo taikymo sritį patenkantys sandoriai, atleisti nuo lažybų dėl žirgų lenktynių ir loterijų mokesčio, arba apskritai neapmokestinami minėti mokesčiu“.

8 Priėmus 2005 m. vasario 17 d. Sprendimą *Linneweber ir Akritidis* (C-453/02 ir C-462/02,

Rink. p. I?1131), *Umsatzsteuergesetz 2005* 4 straipsnio 9 punkto b papunktis buvo iš dalies pakeistas (2006 m. balandžio 28 d. *Gesetz zur Eindämmung missbräuchlicher Steuergestaltungen* (*StEindämmG*), BGBl. 2006 I, p. 1095), o pakeitimai ?sigaliojo 2006 m. gegužės 6 d. Nuo šiol PVM neapmokestinami:

„? Lažyb? d?l žirg? lenktyni? ir loterij? ?statymo taikymo srit? patenkantys sandoriai. Nuo mokes?io neatleidžiami ? Lažyb? d?l žirg? lenktyni? ir loterij? ?statymo taikymo srit? patenkantys sandoriai, atleisti nuo lažyb? d?l žirg? lenktyni? ir loterij? mokes?io, arba apskritai neapmokestinami min?tu mokes?iu“.

9 Taikant kartu *UStG* ir Lažyb? d?l žirg? lenktyni? ir loterij? ?statym? (*Rennwett- und Lotteriegesetz*, toliau – *RennwLottG*), PVM neapmokestinamos lažybos d?l vieš? žirg? lenktyni?, fiksuot? laim?jim? (*oddset*) sporto lažybos, taip pat loterijos ir burt? traukimai.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

10 *Leo Libera* eksploatuoja lošim? automat? salon?. Savo PVM deklaracijoje už 2007 m. sausio mėn. ji nurod? su šia veikla susijusius sandorius. Paskui, kai *Finanzamt* nustat? mok?tin? avansin? PVM, *Leo Libera* d?l to pateik? skund? motyvuodama, jog nurodyti sandoriai neturi b?ti apmokestinami PVM. Ji teig?, kad *Umsatzsteuergesetz 2005* 4 straipsnio 9 punkto b papunk?io pakeitimas, padarytas *StEindämmG*, prieštarauja Bendrijos teisei.

11 *Finanzamt* atmetus min?t? skund? kaip nepagr?st?, *Leo Libera* pareišk? ieškin? *Finanzgericht*. Šis ieškin? atmet?, motyvuodamas tuo, jog nagrin?jami sandoriai nebuvo atleisti nuo mokes?io pagal *UStG* 4 straipsnio 9 punkto b papunkt?. Pagal šį nuostat? neapmokestinami tik sandoriai, kuriems taikomas *RennwLottG*. Ta?iau su lošim? automatais susij? sandoriai n?ra neapmokestinam? sandori? dalis. Teismas prid?r?, jog pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkt? valstyb?ms nar?ms leidžiama nustatyti atleidimo nuo mokes?io išimtis.

12 Gr?sdoma *Bundesfinanzhof* pateikt? kasacin? skund? *Leo Libera* nurod?, kad remiantis Direktyvos 2006/112/EB 135 straipsnio 1 dalies i punktu valstyb? nar? negali neapmokestinami PVM išimtinai tik lažyb? ir loterij?, bet turi taip pat atleisti nuo šio mokes?io ir „kitus azartinius lošimus“. Žinoma, nacionalinis ?statym? leid?jas gali nustatyti šio neapmokestinimo s?lygas ir apribojimus, ta?iau jis neturi teis?s apmokestinami vis? „kit? azartini? lošim?“. Kadangi pagal Vokietijos ?statymus PVM apmokestinama apie 63% vis? Vokietijos teritorijoje vykdom? azartini? lošim?, tik maža j? dalis neapmokestinama remiantis Direktyva 2006/112. Taigi nacionalin?s teis?s aktas prieštarauja Bendrijos teisei. Be to, šiuo teis?s aktu pažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, nes d?l jo lošim? automat? eksploatavimas patenka ? blogesn? pad?t?, palyginti su viešaisiais kazino, nes pastarieji gali perkelti PVM loš?jams.

13 *Bundesfinanzhof* išreišk? abejones d?l *UStG* 4 straipsnio 9 punkto b papunk?io atitikties Bendrijos teisei. Šis teismas mano, jog remiantis Teisingumo Teismo išaiškintu Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio f punktu azartini? lošim? organizavimas ir eksploatavimas iš esm?s tur?t? b?ti neapmokestinamas PVM. Tokia pati išvada darytina ir d?l Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkto, nes šį dviej? Bendrijos teis?s nuostat? formuluot?s identiškos.

14 *UStG* 4 straipsnio 9 punkto b papunk?iu šis atleidimas nuo mokes?io taikomas tik ribotam lošim? skai?iui, b?tent loterijoms ir lažyboms, nors jie sudaro tik maž?j? Vokietijos teritorijoje vykdom? lošim? ir iš j? gaunamos apyvartos dal?.

15 Taigi prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas kelia klausim?, ar vykdydamas 2006 m. teis?k?ros reform? Vokietijos ?statym? leid?jas neviršijo jam pagal Bendrijos teis? pripaž?stamos diskrecijos rib?.

16 Esant šioms aplinkyb?ms *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar <...> Direktyvos 2006/112 <...> 135 straipsnio 1 dalies i punkt? reikia aiškinti taip, kad valstyb?ms nar?ms leidžiama priimti teis?s aktus, kuriais neapmokestinamos tik tam tikros lažybos (d?l žirg? lenktyni?) ir loterijos, netaikant šio atleidimo nuo mokes?i? visiems „kitokiems azartiniams lošimams“.“

D?l prašymo atnaujinti žodin? proceso dal?

17 Prašymu, kur? Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. kovo 17 d., *Leo-Libera* papraš? atnaujinti žodin? proceso dal?, taikant Proced?ros reglamento 61 straipsn?.

18 Šiuo klausimu primintina, kad Teisingumo Teismas, manydamas, kad jam nebuvo pateikta pakankamai paaiškinim? arba kad byla turi b?ti išspr?sta remiantis argumentu, kuris šali? nebuvo aptartas, pagal savo Proced?ros reglamento 61 straipsn? gali priimti nutart? d?l žodin?s proceso dalies atnaujinimo (2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *Deutsche Post*, C?270/97 ir C?271/97, Rink. p. I?929, 30 punktas ir 2002 m. birželio 18 d. Sprendimo *Philips*, C?299/99, Rink. p. I?5475, 20 punktas).

19 Teisingumo Teismas, susipažin?s su generalinio advokato nuomone, mano nagrin?jamoje byloje tur?s pakankamai informacijos, kad priimt? sprendim? d?l jam pateikto prašymo ir kad šis neturi b?ti nagrin?jamas remiantis argumentu, d?l kurio jam nebuvo pareikšta nuomoni?.

20 Tod?l reikia atmesti prašym? atnaujinti žodin? proceso dal?.

D?l prejudicinio klausimo

21 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia sužinoti, ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkt? reikia aiškinti taip, kad valstyb?s nar?s, pasinaudodamos joms suteikta teise nustatyti šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo PVM s?lygas ir apribojimus, gali nuspr?sti neapmokestinti PVM tik tam tikrus azartinius lošimus.

22 Siekiant atsakyti ? š? klausim? pirmiausia reikia pažym?ti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog formuluot?s, vartojamos Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalyje nurodytiems neapmokestinimo atvejams apibr?žti, turi b?ti aiškinamos griežtai, nes šie neapmokestinimo atvejai yra bendro principo, pagal kur? PVM taikomas kiekvienam mokes?io mok?tojo už atlyg? atliekamam paslaug? teikimui, išimtis (žr. pagal analogij?, kiek tai susij? su Šešt?ja direktyva, 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *United Utilities*, C?89/05, Rink. p. I?6813, 21 punkt?).

23 Be to, šioje nuostatoje vartojam? formuluo?i? aiškinimas turi atitikti min?to neapmokestinimo tikslus ir tenkinti bendrai PVM sistemai b?dingo fiskalinio neutralumo principo reikalavimus (žr. pagal analogij? min?to Sprendimo *United Utilities* 22 punkt?).

24 Kalbant konkre?iai apie lažybas, loterijas ir kitus azartinius lošimus, primintina, kad j? neapmokestinimas grindžiamas praktiniais sumetimais, nes azartiniams lošimams ne taip paprasta taikyti PVM, o ne siekiant užtikrinti šiai veiklai palankesnes s?lygas PVM srityje, kaip tai yra tam tikr? bendrojo intereso paslaug? teikimo socialiniame sektoriuje atveju (min?to Sprendimo *United Utilities*

23 punktą).

25 Atsižvelgiant būtent į šiuos sumetimus reikia išnagrinėti, ar valstybės narės teisėtai gali apriboti Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkte numatyto neapmokestinimo PVM taikymą taip, kad jis būtų taikomas tik nedidelei jos teritorijoje organizuojamam azartiniam lošimui daliai, nustatomai atsižvelgiant į legalizuotą lošimų skaičių arba į iš jos gaunamą apyvartą.

26 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad iš paties Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkto teksto matyti, kad šia nuostata valstybės narės buvo palikta didelė diskrecija apmokestinti ar ne atitinkamus sandorius, nes ja šioms valstybėms leidžiama nustatyti galimas šio neapmokestinimo sąlygas ir apribojimus.

27 Toliau reikia konstatuoti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkto formuluotėje nėra nieko, kas leistų daryti išvadą, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas ketino įvesti kokį nors kiekybinį apribojimą, siekdamas užtikrinti, kad šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas PVM būtų taikomas bent 50 % valstybės narės teritorijoje organizuojamam ir vykdomam azartiniam lošimui ar bent 50 % iš jos organizavimo ar vykdymo gautos apyvartos.

28 Šiomis aplinkybėmis faktas, kad Teisingumo Teismas ne kartą buvo nusprendęs, jog azartiniam lošimui organizavimas ir lošimų renginių eksploatavimas iš esmės turi būti atleidžiamas nuo PVM (žr., be kita ko, 1998 m. birželio 11 d. Sprendimo *Fischer* C-283/95, Rink. p. I-3369, 25 punktą bei minėto Sprendimo *Linneweber ir Akritidis* 23 punktą), negali būti suprantamas kaip abejonų dėl minėtos išvados, atsižvelgiant į Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktu siekiamą tikslą ir į bendrą šios direktyvos struktūrą.

29 Iš tikrųjų, kalbant pirmiausia apie nagrinėjamo neapmokestinimo tikslą, primintina, kad azartiniam lošimui srityje valstybės narės ne tik gali laisvai nustatyti Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkte numatyto neapmokestinimo sąlygas ir apribojimus (minėtą sprendimą *Fischer* 25 punktas bei *Linneweber ir Akritidis* 23 punktas), tačiau taip pat turi diskreciją visiškai ar iš dalies uždrausti šio pobūdžio veiklą ar ją apriboti ir šiuo tikslu numatyti daugiau ar mažiau griežtas kontrolės priemones (1994 m. kovo 24 d. Sprendimo *Schindler*, C-275/92, Rink. p. I-1039, 61 punktas ir 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Läärä ir kt.*, C-124/97, Rink. p. I-6067, 35 punktas).

30 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 47 punkte, tai reiškia, kad valstybės narės gali nuspręsti apriboti azartiniam lošimui pasiūlytą savo teritorijoje, leisdama tik tokias lošimų formas, kurioms galima taikyti PVM, taigi praktiniai sumetimai, kuriais, kaip minėta šio sprendimo 24 punkte, grindžiamas neapmokestinimas, joms nebus taikomi.

31 Taigi *Leo Libera* siūlomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punkto aiškinimas, pagal kurį šia nuostata valstybės narės, pasirinkusi pirmesniame punkte aprašytą poziciją, vis dėlto būtų pareigota neapmokestinti PVM bent 50 % legalizuotą lošimų ir (arba) tokių lošimų rėšis, iš kurių gaunama bent 50 % nacionalinėje visų azartiniam lošimui rinkoje gaunamos apyvartos, akivaizdžiai prieštarautų tiek Bendrijos teisės aktų leidėjo siekiamam tikslui, tiek šio sprendimo 22 punkte primintam principui, pagal kurį bendrojo principo išimtys turi būti aiškinamos griežtai.

32 Antra, kiek tai susiję su Direktyvos 2006/112 struktūra, reikia pažymėti: kadangi apyvarta, gaunama atitinkamai iš PVM neapmokestintų ir apmokestintų lošimų, laikui bėgant gali labai kisti, pritarus *Leo-Libera* siūlomam aiškinimui, tam tikrą formą azartiniam lošimui neapmokestinimas PVM gali atitinkamai būti suderinamas su Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktu arba jam prieštarauti.

33 Dėl šios priežasties toks aiškinimas ne tik sukeltų didelį teisinį nesaugumą, bet ir

prieštaraut? šios direktyvos 131 straipsnio idėjai, kad neapmokestinimas PVM turi būti taikomas teisingai ir paprastai (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Turn- und Sportunion Waldburg*, C-246/04, Rink. p. I-589, 31 punkt?).

34 Galiausiai reikia pridurti, kad, priešingai nei teigia *Leo-Libera*, toks reglamentavimas, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, neprieštarauja fiskalinio neutralumo principui, pagal kurį panaši? ir todėl tarpusavyje konkuruojančios paslaugų teikimas neturi būti vertinamas skirtingai PVM atžvilgiu.

35 Šio principo negalima aiškinti kaip draudžiančio apmokestinti PVM vieną azartinį lošimų formą, o kitos – ne, su sąlyga kad šios dvi formos nekonkuruoja tarpusavyje; priešingu atveju Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktas ir šia nuostata valstybės narės suteikta didelė diskrecija netektų veiksmingumo.

36 Tačiau, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos, nagrinėjamo nacionalinės teisės aktu panašūs azartiniai lošimai, kuriuos galima laikyti konkuruojančiais tarpusavyje, nėra skirtingai vertinami PVM atžvilgiu.

37 Taigi aplinkybė, kad PVM neapmokestinti azartiniai lošimai sudaro tik mažą nacionalinėje teritorijoje legalizuotų lošimų dalį ir (arba) iš jų gaunama tik maža bendros apyvartos, gaunamos iš šioje teritorijoje vykdomų lošimų, dalis, kaip tai susiklostė pagrindinėje byloje, nėra reikšminga fiskalinio neutralumo principui.

38 Be to, ir priešingai nei teigia *Leo-Libera*, šiam principui neturi reikšmės aplinkybė, kad nesuderinto lošimų mokesčio, kurį taip pat turi mokėti kai kurie PVM apmokestinami azartiniai lošimų organizatoriai ir vykdytojai, dydis nustatomas atsižvelgiant į už šį veiklą mokėtiną PVM, nes fiskalinio neutralumo principas netaikomas tokiame mokesčiu (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Fischer* 30 punkt?).

39 Atsižvelgiant į išdėstytus samprotavimus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies i punktą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės, pasinaudodamos joms suteikta teise nustatyti šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo PVM sąlygas ir apribojimus, gali nuspręsti neapmokestinti šiuo mokesčiu tik tam tikrą azartinį lošimų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies i punktą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės, pasinaudodamos joms suteikta teise nustatyti šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu sąlygas ir apribojimus, gali nuspręsti neapmokestinti šiuo mokesčiu tik tam tikrą azartinį lošimų.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.